

jeg tror endogsaa, at det vedkommende ærede Medlem var saa venlig at ville overlade det hele til Landbrugsministeren —, vil jeg dog sige, at jeg vilde være betænkelig ved at faa overdraget en saa vidtstrakt Bemyndigelse. Det er muligt, at der kan komme en Landbrugsminister, der er saa kyndig i disse Forhold, at han paa egen Haand kan træffe Afgørelsen, men helt sikker paa det kan man ikke være, og jeg tror, det vil være rigtigt i dette Tilfælde at faa et Nævn, som har Kyndighed til at bedømme og Lejlighed til at følge Udviklingen paa disse Omraader, til at afgive en Indstilling, som Ministeren kan støtte sig til. Man skal heller ikke nære en saa stor Skræk for Nævn, at man overhovedet ikke i noget Tilfælde kan taale, at der ned sættes et Udvalg eller et Nævn. Dette Udvalg vil jo maaske ikke hvert Aar komme til at holde Møde, men kommer det til det holde Møde, vil det være, fordi der foreligger Forhold, der gør Afholdelsen af et saadant Møde ønskelig.

Det ærede Medlem Hr. Andreasen henstillede, om ikke Dansk Fiskeriforening burde være repræsenteret. Det er en Henstilling, som jeg meget gerne vil være med til at overveje. Jeg tror, at det ærede Medlem har Ret i, at det vilde være ønskeligt. Derimod stiller jeg mig mere tvivlende overfor, hvorvidt den Jagtforening, der hedder „Hubertus“, ogsaa skulde medtages her. Jeg er bange for, at vi næste Aar faar en anden Jagtforening, der maaske har et lige saa smukt og velklingende Navn, og næstnæste Aar igen en tredje, saa at vi kommer lidt for langt ud. Jeg synes, at vi bør blive staaende ved den største og ældste af de Jagtforeninger, vi kender, og som ogsaa har ydet sin Medvirken ved dette Lovforslags Udarbejdelse. Lad os saa se, hvor længe Jagtforeningen „Hubertus“ holder sig, saa kan det senere tages under Overvejelse, om den bør medtages.

Med Hensyn til § 27, som indeholder Bestemmelse om Forbud mod Nattejagt, maa jeg rigtignok sige, at jeg for mit Vedkommende lægger stor Vægt paa, at denne Paragraf bibeholdes. Der er udtalt Betæneligheder derved, men jeg mener, at Nattejagt er i høj Grad utiltalende. Ogsaa i Menneskers Forhold overfor Dyrene er der noget i høj Grad utiltalende i, at Mennesker sidder paa Lur og afventer Dyrenes Komme, naar disse har deres Gang ud af Skoven for at finde Føde, og at man benytter sig heraf til at skyde dem ned. Det er ikke sportsmæssigt. Men rent bortset derfra er jeg ikke i Tvivl om, at Nattejagt medfører en hel

Mængde Ulykker, baade blandt Dyr, der bliver strejfskudt, og blandt Mennesker ved Vaadeskud. Men navnlig giver Nattejagt Anledning til Krybskytteri, det er vel nok den, der betyder mest, hvor det drejer sig om ulovlig Jagt. Der har været talt saa overordentlig meget om dette Forhold, og jeg vil henstille, at man fastholder dette Forbud.

Det ærede Medlem Hr. Carl Sørensen mente, at § 38, der indeholder de forskellige Straffebestemmelser, var ret haard. Jeg maa dog dertil sige, at jeg ikke tror, den er for haard. Jeg vil hellere sige, at den nuværende Jagtlov er for mild, ogsaa under Hensyn til, at Pengenes Værdi jo kun er det halve af, hvad den var, da Jagtloven blev vedtaget. Hvis vi vil have de samme Straffe nu, skulde vi jo forhøje Bøderne til det dobbelte. Og under Hensyn til, at der i mange Tilfælde kunde trænges til haardere Straffe, tror jeg ikke, det kan siges, at de Forhøjelser af Bøderne, som her er foreslaaet, er for vidtgaaende.

Det ærede Medlem Hr. Raffnsøe beklagede, at Jagtprøven ikke var medtaget. Jeg indrømmer, at naar der skal aflægges Prøve for Adgang til at føre et Automobil, kunde der ogsaa være en Prøve i Brug af Jagtgeværer, thi disse er tilvisse lige saa farlige som Automobiler, hvis de kommer i en uvøvet Mands Haand. Men efter nærmere Overvejelse tror jeg dog, man vil indrømme, at det vilde være vanskeligt at opstille Eksamensfordringerne ved en saadan Prøve. Det er i hvert Tilfælde det, som har gjort, at jeg for mit Vedkommende ikke har ment at turde gaa til at fastslaa Indførelse af en Jagtprøve.

Det ærede Medlem bemærkede, at § 4 var uklar. Det skal jeg gerne give ham Medhold i, men den er, som det ærede Medlem ogsaa anførte, direkte overført fra den nugældende Jagtlov, og læser man den omhyggeligt igennem, er man ikke i Tvivl om, hvad der menes. Men jeg indrømmer, at den kunde være skrevet bedre, og hvis det ærede Medlem ønsker en anden Redaktion, skal jeg ikke have noget at indvende derimod.

At det kunde være ønskeligt ogsaa i Fremtiden at kunne stille Gift for Rovdyr, vil jeg ikke helt modsige, og overfor de ærede Talere, som har henledt Opmærksomheden paa dette Forhold og navnlig ønsket, at der blev givet Adgang til Dispensation fra Forbudet, vil jeg sige, at jeg ikke vil være utilbøjelig til at deltage i en Forhandling om dette Forhold. Jeg kunde ogsaa selv tænke mig, at det er lidt for rigoristisk, at man ved